

TORONYIRÁNY

XIII. 42.

2019. október 20.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 29. vasárnap A missziók vasárnapja

Október 23. Kapisztrán Szent János áldozópap

Az Isten beömlik lelkünkbe, mint a napsugár az erdőbe; minden szívbe be akar jönni, ezt jelzi az Írás: íme, ajtódnál állok s kopogtatok. Jött, nem hívták; tán koldus, s kér kenyeret; tán szerelmes s kér szívet; tán szolga s szolgálni akar; tán gyermek s atyai házában küszöbén ül; tán vándor? Nem, nem; Ő a nagy Úr, ki álruhában jár; ki lelket erősíteni, gyógyítani, boldogítani jött. Nem tör be hozzánk, hanem bebocsátást kér; ha akarjuk bejön. Isten nem kényszerít; nem tolja föl magát és kegyelmeit; de értsük meg: Vágyódik utánunk, kopog szívünk kapuján; vár s áll ajtónk előtt. S kitar s el nem megy! Ó édes, erős szeretet!

Prohászka Ottokár

A szentmise olvasmányai

- 1. Kiv 17,8-13** Mózes közbenjáró imája segíti győzelemre a Józsue vezetésével harcoló, az ígélet földje felé törekvő választott népet.
- 2. 2Tim 3,14-4,2** Isten Szava, a Szentírás mindenki számára megadja az útmutatást ahhoz, hogy a Megváltó Jézusba vetett hit által eljusson az üdvösségre.
- 3. Lk 18,1-8** Jézus arra tanítja hallgatóit egy rövid példabeszéddel, hogy bizalmukat elsősorban ne az emberi, hanem az isteni igazságszolgáltatásba helyezték.

Példabeszéd az igazságtalan bíróról

A példabeszéd csak a harmadik evangéliumban olvasható, tehát Lukács forrásából való. Tartalmában hasonlít az alkalmatlankodó barátról szóló példabeszédhez (Lk 11,5-8). Mindkét szöveg az ima meghallgatásának a bizonyosságáról kívánja a keresztényeket meggyőzni.

A szakasz elején található bevezető mondat, amely Lukács szerkesztői tevékenységének az eredménye, világossá teszi, hogy mi volt az evangélista szándéka, amikor a példabeszédet evangéliumába felvette: az állandó imára akart vele buzdítani. A tulajdonképpeni példabeszédet a 2-5. versek tartalmazzák. A 6-8. versekben olvasható az alkalmazás, amely nem egészen egységes. Többszöri átdolgozásra lehet benne következtetni. Különösen is feltűnő a záró kérdés a 8b versben, amelyet a biblikusok általános véleménye szerint Lukács iktatott be a jelenlegi helyére. Mivel a kérdésben az Emberfia eljövételéről van szó, sokan valószínűnek tartják, hogy eredetileg inkább a 17,22-37 egységben megőrzött eszkatologikus beszéd része lehetett. A szakasz végső, kánoni formájában a záró kérdés a bevezető mondatot erősíti meg. A keresztényeknek „szüntelen” imádkozniuk kell (1. v.), s ezzel kell kifejezésre juttatniuk „hitüket” (8b v.), amellyel az Emberfia eljövételére készülnek. A 7-8a versekben ősegyházi problémákra (üldöztetés, parúzia késése) érezhető utalás. Az ősegyház tehát saját életére alkalmazta a példabeszédet. Afelől természetesen nem lehet kétségünk, hogy a példabeszéd és annak első alkalmazása – az igazságtalan bírót és Isten párhuzamba állítása – Jézustól származik.

Az evangélista által szerkesztett bevezető mondat tudtunkra adja, hogy a következő példabeszéd, úgy, mint az előző eszkatologikus beszéd, a tanítványoknak szól. A bevezetés által Lukács előzetes útmutatást is ad a példabeszéd értelmezéséhez: jelzi, hogy Jézus történetét az állandó imára való buzdításként kell felfognunk.

A példabeszédben Jézus először egy bírót mutat be, akire a teljes gátlástalanság a jellemző: sem Istent nem féli, sem az emberekre nincs tekintettel. A bíróról ezenkívül csak azt tudjuk meg, hogy az egyik, közelebről meg nem határozott városban él. A példabeszéd másik szereplője egy özvegyasszony.

Az Ószövetségben az özvegyek az idegenek és az árvák mellett a társadalom legkiszolgáltatottabb személyeként jelennek meg, akiknek a jogait gyakran semmibe veszik (vö. Kiv 22,22-24; MTörv 10,18; 24,17; Jer 22,3). A példabeszédben szereplő özvegy a 2. versben említett „igazságtalan” bírótól kéri jogának érvényesítését. Jézus nem mondja meg, hogy konkrétan milyen ügyről is van szó. Mivel egyedi bírók a hivatalos bíróságokkal szemben magánügyekkel, főleg pénzügyi vitákkal foglalkoztak, feltételezhetjük, hogy az asszony a jogos örökség kifizetését, vagy valamilyen adósság visszaszolgáltatását szeretne volna a bírón keresztül elérni.

A bíró huzamosabb ideig egyáltalán nem foglalkozik az ügygel. Ez a 2. versben olvasható bemutatás után egyáltalán nem meglepő, hiszen olyan személyként ismertük meg őt, aki kizárólag csak önmaga érdekeit tartja szem előtt, s ezért működését nem az önzetlenség és a kiszolgáltatottak védelme határozza meg. A hosszabb elutasító hozzáállás után azonban végül mégis teljesíti a kérést. Mindezt ő maga indokolja meg monológ formájában. Először megismétli a jellemzőt, amelyet korábban az elbeszélésben olvastunk róla (2. v.), s amelyet most ő maga is a bűnbánat legkisebb jele nélkül megerősít. Majd kijelenti, hogy a jogszolgáltatásra azért kerül sor, mert az özvegyasszony folytonos zaklatásával terhére van. A mondat végén szereplő ige görög formája a „hüpopiadzó” igének a ragozott alakja. Jelentése szó szerint: „szem alá (=arcul) ütni”. Ha ezen eredeti jelentést vesszük alapul szövegünkben is, akkor a bíró arra utal, hogy az asszony a tettelegességtől sem riad vissza, s ez a határozottság készteti őt az igazságszolgáltatásra. Az ígét azonban átvitt értelemben - „zaklatni” jelentéssel – is fel lehet fogni: az asszony egyszerűen nem hagy békét a bírónak, aki végül is kényszerűségből eleget tesz kérelmének.

A példabeszédet követi az alkalmazás a 6. versből kezdődően. Ezt Lukács új bevezető mondatokkal jelzi. Jézus, mint Úr az „igazságtalan” bíróra irányítja a figyelmet. A példabeszéd tanítása tehát a bíró szavaiból következtethető ki. A következtetés a zsidóknál ismert „kisebbről a nagyobbra” formában történik. Ha már egy igazságtalan, Istent és embert semmibe vevő bíró a kitaró és állhatatos kérés következtében igazságot szolgáltat, mennyivel inkább megteszi ezt az Isten, aki a tanítványok Atyja. Furcsának tűnhet, hogy Jézus Istent egy igazságtalan bíróval hozza összefüggésbe. Látni kell azonban, hogy a kettejük közötti párhuzam ellentétes jellegű. Éppen ezen az ellentétén van a hangsúly. Ha az állhatatosság már egy erkölcstelen emberrel szemben eredményre vezet, akkor mennyivel inkább az Istennel szemben, aki nem kényszerből, hanem szeretetből teljesíti a kérést. Az „éjjel-nappal” történő kiáltásban a keresztények üldözött helyzetére láthatunk utalást. A szorongatott helyzetben úgy tűnhet, hogy Isten hallgat és nem lép közbe választottai védelmében. Lukács a példabeszéddel biztatást akar adni nekik: ne csüggedjenek, és ne gyöngüljön az Istenbe vetett bizalmuk. Az isteni igazságszolgáltatás nem fog elmaradni.

A szakasz kérdéssel zárul, amely új szemponttal egészíti ki a példabeszéd alkalmazását. Az előző mondatok arról biztosították a különféle megpróbáltatásokat elszenvedő keresztényeket, hogy Isten nemsokára közbelép és igazságot szolgáltat. A záró kérdés ezzel szemben a tanítványok feladatára irányítja a figyelmet: az Emberfia eljövételét élő hittel kell várniuk. A hit a szövegösszefüggésben nem jelenthet mást, mint állhatatos és kitaró imát. Ahogy a bevezető mondat, úgy a zárókérdés is az állhatatosság szemszögéből értelmezi a példabeszédet. A kérdés a 17,22-37 szakaszban található eszkatologikus beszéd alaptémáját veszi fel ismét. A keresztényeknek készeknek kell lenniük az Emberfia fogadására, akinek az eljövetele a végső igazságszolgáltatást jelenti majd számukra.

Kocsis Imre

Mit csinál a tévé a gyermekkel? (6.)

2. Tájékozódás a vélemények tengerében

4. A televízió a mindennapi életben

A kirakós játék darabjai: a gyerekek és a televízió

Tévészituációk

A következő példában néhány gyerek iskolai beszélgetését idézzük fel. Néhány perc alatt fontos dolog történik, amit szeretnénk megfajteni. Előrebocsátjuk az eredményt: a beszélgetés akörül forog, hogy a fiúk kimutathatják-e érzéseiket és félelmeiket.

BIRGIT: Matthias, láttad a szombat esti filmet?

Birgit olyasmit tesz, amit minden gyerek szokott: beszélgetést kezdeményez Matthias-szal, és ehhez a tévét választja témának. Ez majdnem mindig működik. Mindenki látott valamilyen filmet szombat este. A szombat a tévé szempontjából kiemelt fontosságú nap. Biztos, hogy lesz itt valami érdekes pont, amin el lehet indulni.

MATTHIAS: Ja, igen, „A békákat”, jó film volt.

Matthias elfogadja Birgit felhívását a beszélgetésre. Megjelöli a szombat esti film címét, és közli értékelését is ezzel kapcsolatban, ami pozitív.

BIRGIT: Na, és hogy jöttek be?

Birgit elkezd az érdemi beszélgetést, utalva a film egyik jelenetére.

MATTHIAS: Amikor ott volt a pók.

Matthias válaszából látszik, hogy valóban ugyanarról a filmről beszélnek, és mivel megjelöl egy újabb „szereplőt” is, az is világos, hogy jól emlékszik mindenre.

BIRGIT: Annál a résznel a mamám sírt.

A mama sírásával Birgit új elemet hoz a beszélgetésbe. Már nem a filmről van szó, és nem is a pókos jelenetről. Birgit egy, a tévé által megélhetővé vált szituációról beszél. Édesanyja érzelmileg igen erősen, sírással reagált a filmnek e jelenetére.

MATTHIAS: Ó, biztos fél az állatoktól.

Matthias elfogadja a témaváltást, és csodálkozva állapítja meg, hogy a mama félt; egyben az is kiderült, hogy mitől: az állatoktól. Matthias tehát egészen konkrétan megjelöli a félelem forrását.

BIRGIT: Én se néztem oda.

Birgit visszautasítja az ilyen típusú filmet, illetve jeleneteket.

NADINE: Hova nem néztél?

A beszélgetés ezen a ponton kezd érdekessé válni a többi gyerek számára is, ezért csatlakoznak hozzájuk.

THEO (megvetően): Arról az idétlen szombati filmről beszélnek! Theo értékeli is a filmet és valószínűleg az anya sírásának kérdését is. A filmet, amelyen a mama elsírta magát, „idétlen filmnek” nevezi. Az nem derül ki, hogy ő maga látta-e.

NADINE: Az én mamám elment aludni.

MATTHIAS: Az enyém lerágta a körmét az izgalomtól.

BIRGIT: Az enyém meg bebújt a paplan alá!

A csoport egyik része továbbra is a mama/félelem/a félelem kimutatása témáról beszélget. Így a gyerekek elkezdik taglalni az anyákon keresztül saját maguk viszonyát a félelemhez. Világos, hogy a félős, körmöt rágó, paplan alá menekülő anya azt bizonyítja, hogy vannak emberek - felnőttek, nők, anyák - akik félhetnek a televízió előtt.

THEO: Én nagyon röhögtem. Gyerekes volt az egész! Láttam én már ennél százszor félelmetesebbet is, az volt a címe, hogy „A boszorkány”.

Azzal, hogy ő nevetett ezen a „gyerekes” filmen, azt akarja kifejezni, hogy ő Birgitnél felnőttebb, és már átlépett ennél veszélyesebb határokat is. Az olyan filmek, mint „A boszorkány” - Edgar Wallace regényéből- a gyerekek számára mértékadó: ezeken keresztül mérik le bátorságukat és fensőbbiségüket. Valószínűleg Theo, amikor „A boszorkányt” nézte, nagyon félt, mert úgy hozza elő a filmet, mint valami nagyon félelmetes dolgot.

BIRGIT: Én még nem nézhetek meg ilyen filmeket.

Birgit nem száll be Theo dicsekvős játékába és a félelmetes filmek felsorolásába. Tisztán meghúzza a határt a gyerekek által nézhető filmek előtt. Ezzel együtt nem világos, hogy ő látta-e a filmet.

THEO: „A boszorkány”... Tetszett látni? - fordul egy felnőttöz. - Hát, ami azt illeti elég rossz volt.

Birgit már nem vesz részt a beszélgetésben, ezért Theo a felnőttöz fordul, aki rögzíti a beszélgetést.

MATTHIAS: Nem volt valami jó.

Matthias versenyre kel Theo-val: mit szabad nekem, a férfinak megnéznie és kibírnia.

A FELNŐTT: Szerinted jobb volt „A békák”? Azt én is láttam.

A felnőtt általában nem érti, hogy miről van szó. Azt hiszi, hogy a gyerekek a filmekről fejezik ki értékítéletüket. Nem látja, hogy igazából két témáról van szó:

- *Félelem a filmektől, a félelem kimutatása;*

- *Erősnek lenni, győzni, ellenállni.*

Az anyák félelmének képein és a filmek címein keresztül tulajdonképpen ezekről volt szó.

MATTHIAS: Az én anyám a körmét rágta izgalomban.

Matthias döntött az „anya/félelem/a félelem kimutatása” témakörben, és Birgit véleményét osztja.

A FELNŐTT: Annyira félt?

A felnőtt még mindig nem érti, hogy a körmét rágó anya csak a témához illő kép: ki lehet-e mutatni a félelmünket?

THEO: A dédnagymamám, fú, a dédnagymamám...

Theo rá akar tenni még egy lapáttal, számára az anya dédanyává válik.

MATTHIAS: Nálunk az én kis unokaöcsém, aki óvodás, együtt nézte velem, és nem félt.

Matthias most a televízió/félelem kapcsolathoz közelít.

BIRGIT: Akkor nem normális...

Birgitnek világos a véleménye: aki nem fél ettől a filmtől, az nem normális. Már nem csupán kitalált, a félelmüket kimutató anyafigurákról van szó. Két gyerekről, két kisfiúról van szó, akik megnézték „A békákat”. Most az a normális, hogy én/a férfi féljek.

(Öt perccel később)

MATTHIAS: A végén van az a jelenet a bénával, aki ott marad a békák között és nem akar visszamenni, általában nem akar elmenni a szigetről, de a nő és a férfi a csónakban életben maradt, meg a két gyerek is.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Elveszett paradicsom hiányában

Tájjáró szakít időt, hogy megálljon hegyi nyiladéknál, és eltöltjön néhány órát a fény- és lombcsodálatban. A Kékesről megtáruuló erdőréssz és távol októberben is gyakran sugaras, „ködök távoznak, fények érkeznek”, és a fák lombjain még a zöld uralkodik. A Visegrádi hegységben a Prédikálószeletről a Dunakanyar már egészen sárgában, meg aranyban játszik, mintha arra utalna, hogy aranykori emlék él még erre, Mátyás királyé, akinek vadászai kúrtharsogásától gyakran hangos volt az erdő.

Az utókor - a ma - a színeket ugyan nem veszti, de valami hiányzik, amit hiába keres a „legbuzgóbb” természetjáró is: az az érzékenység, amelyik megkérdezi: „kisdéd bokor... ha körüled már semmi jó se vár rég, / mért ne próbáld meg, hogy külön világ légy?” Ez a szabadság majdan a természeté volt, növés-növekedés tág tere, és minden részletben a tisztelet föltétele. Ma milyen föltételek vannak? Kizárólag hasznosságok, mivel a zsúfoltság a népességben minden tényérnyi hellyel számol. Ez sem lehetne probléma, ha a józan racionalitás ésszerűen számolna. Ha nyiladéki szép látványt lejjebb szemléljük, egészen közel a lakóhelyekhez, bizony elbúsul az ember: kivágott fák, fák sora, utcákat úgymond szabaddá tevő fűrészek, gépek a látvány, hogy aki arra jár, megkérdezi: miért kell mindent kivágni, miféle védelemmel akarnak rendet biztosítani? Elszabadulnak ilyenkor az indulatok, és a jobbat akarás is szélsőségekbe fordul. Jön a jótanács: össze kell fogni a bölcs erőket, megtárgyalni a teendőt. Ez az, ami a leggyakoribb javaslat, embervoltunkból fakadó okosság, vagyis a „racionális ember” tehetsége.

Aztán leginkább mégsem születik jó döntés, előáll a zűrzavar, amelyből egyesek derék hasznót húznak...

Mi marad? A kérdés - az elveszett Paradicsom hiányában: „kis bokor mért ne próbáld meg, hogy külön világ légy?”

hírek információk

A katolikus egyházban több évtizedes hagyomány október hónap folyamán a missziós gondolat tudatosítása. Az idén október 20-a a missziók világnapja, mely alkalom arra is, hogy az egyház tagjai adományaikkal is segítsék a missziós munkát. Ezért a most vasárnapi perselyadományokat minden katolikus templomban a missziók javára továbbítják.

Az egyházmegye NEK referense közösségi imánapot szervezett október 12-én Orosházán a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készület jegyében. Az eseménynek a város Jézus Szíve temploma adott otthont, melynek szomszédságában áll az egyetlen olyan magyarországi kültéri emlékmű, melyet az 1938-as kettős szentévből állítottak.

A nap programja a szeged-csanádi egyházmegyes szeminaristák által vezetett rózsafüzér imádsággal kezdődött. A délelőtti folyamán Serfőző Levente, Kovács Zoltán kisteleki káplán, majd Balcsák Szilárd szabadkai plébános eucharisztiaival kapcsolatos előadásait hallgathatták a résztvevők. A nap folyamán Nagy Róbert szőregi plébános vezetett közös szentségimádást, majd Pál József Csaba, temesvári püspök által celebrált szentmise zárta az összejövetelt.

Új, gyermekvédelmi oldallal bővült a Szeged-Csanádi Egyházmegye honlapja. Az egyházmegye Gyermek- és Ifjúságvédelmi Szolgálatának feladatait bemutató oldal célja, hogy az érdeklődőknek információt nyújtson az egyházmegye lelkipásztorai és munkatársai által a kiskorúak védelmének érdekében követendő irányutásokról, az egyházi intézmények által biztosított képzésekről, valamint helyet biztosítson az egyházmegye hatáskörébe tartozó, különösen a kiskorúak és sebezhető személyek sérelmére elkövetett – vélt vagy valós – visszaélések bejelentésére. A tájékoztató további részletei a <http://szeged-csanad.hu/gyermek-es-ifjuszagvedelmi-szolgalat/vilaghalos-oldalon-olvashatok>.

Csongrád Megye Önkormányzata, valamint a Csongrád Megyei Kormányhivatal közösen szervezi az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésének évfordulója alkalmából rendezendő ünnepséget. A szegedi egyetemen 63 évvel ezelőtt történt eseményeken kipattant szikra kellett ahhoz, hogy Budapesten lángra lobbanjon a forradalom, és a magyar nép felemelje szavát a kommunizmus diktatúrája, kegyetlen terrorja ellen. Az ünnepi megemlékezésekhez kapcsolódóan október 23-án, szerdán 18 órakor a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök celebrál megemlékező és hálaadó szentmisét.

Nemzeti ünnepünkön, október 23-án, szerdán a Szegedi Dóm Látogatóközpont a megszokott nyitva tartással, 9-17 óráig várja az érdeklődőket.

Élet a plébánián címmel konferenciát rendez október 26-án, szombaton 9 órától a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynöksége a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A délelőtti folyamán Nyéky Kálmán „Újraépítve” című könyvének bemutatója lesz, majd a kiadvány szerzője, kaposvári egyházmegyes pap a plébániai közösség megújulási lehetőségéről tart előadást. Ezt követően Süveges Gergő és Süvegesné Rudan Margit, az NCD Hungary képviselői a természetes közösségfejlődésről beszélnek az érdeklődőknek. Délután szekciószerűen folytatódik a konferencia. A szekciók tervezett témái: a közösség, az oltár körüli szolgálat, a zenei szolgálat, valamint a média lesznek. A jelentkezéseket a www.pasztoralis.hu oldalon, valamint a 06-20/428-89-21-es telefonszámon várják a szervezők.

A nemzeti ünnep alkalmából Rómában a Via Cestarin, a Pápai Magyar Intézet által a menekült fiatalok részére létesített kollégium emléktáblájánál október 22-én, kedden 15.30 órakor koszorúzás lesz. Másnap, október 23-án Capetrano-ban lesz szentmise, majd a résztvevők megkoszorúzzák Mihályi Géza sírját.

Fatimában Ökumenikus Magyar Világtalálkozót rendeznek október 26-28. között, melyen a Magyar Katolikus Püspöki Kar tagjai közül Palánki Ferenc és Kiss-Rigó László is részt vesz. A résztvevők számos más program mellett megkoszorúzzák a tíz éve elhunyt Kondor Lajos sírját is, aki évtizedeken át volt a kegyhely igazgatója.

Stratégiai megállapodást kötött október 8-án a Szegedi Tudományegyetem és a Gál Ferenc Főiskola, melynek célja többek között az élethosszig tartó tanulás jegyében történő, a munkaerőpiaci igényekhez igazodó, magas minőségű képzések biztosítása. A megállapodás szövegét a két intézmény vezetői írták alá a sajtó képviselőinek jelenlétében.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pedagógiai Intézete, a SZEGEPI, a Gál Ferenc Főiskolával együttműködve a „Járd végig!” EFOP program keretében júliusban Szarvason 95 pedagógusnak tréninget tartott, majd augusztusban Békéscsabán rendezték meg 120 résztvevővel a Kárpát-medencei Nyári Pedagógus Akadémiát. A SZEGEPI október 11-től három napon át képzett felvidéki, kárpátaljai, erdélyi és vajdasági pedagógusokat, akkreditált tréningek tartásával a kooperatív tanulás, a családpedagógia, a konfliktuskezelés, a resztoratív technikák, a hátrányos helyzet, tanulásszervezési eljárások és a magyarságtudomány témakörökben.

Egyház és társadalom címmel folytatja előadássorozatát a Gál Ferenc Főiskola. A tavalyi sorozat folytatásaként ősszel 5 előadást tartanak Szegeden az egyházmegye főiskolája, valamint a Szegedi Tudományegyetem és a Károli Gáspár Református Egyetem oktatói, kutatói. További információkat a GFF honlapja közöl.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia pályázati felhívást adott közre a magyar katolikus diaszpórában – az Európai Unió területén, Észak- és Dél-Amerikában – szolgálatot teljesítő katolikus közösségszervező ösztöndíjas vagy szerződéses munkatárs pozíciókra.

A program célja, hogy megerősödjön a diaszpóra magyar katolikus közösségeinek kapcsolatrendszere egymás, illetve a Magyar Katolikus Egyház irányába, olyan szakmailag kiváló, katolikus közösségszervezői gyakorlattal rendelkező, a vallás-erkölcsi nevelés iránt elkötelezett szakemberek, például állandó diakónusok, kántorok, hitoktatók, közösségszervezők bevonása által, akik elvégzett munkájuknak vagy tanulmányaiknak köszönhetően már tapasztalatot szereztek, és ezek mentén képesek a diaszpóra katolikus magyarságát segíteni.

Ennek érdekében az MKPK Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat a magyar katolikus közösségek segítése, támogatása iránt elkötelezett, közösségszervező tevékenységben jártas személyek pályázatait várja 12–24 hónapos időtartamra.

A pályázat benyújtására és a programban való részvétellel az jogosult, aki a pályázat benyújtásának időpontjában

– az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony létesítése esetén a szerződés létesítésének időpontjában a 30. életévét még nem töltötte be, de diplomája a jogviszony létesítését megelőző két éven belül került kiadásra, és munkaviszonyban nem áll,

– munkajogviszony létesítése esetén a huszadik életévét már betöltötte,

– büntetlen előéletű,

– magyar állampolgár;

– felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkezik (legalább abszolútórium);

– egyházi, közösségszervező és kulturális tevékenységekben aktívan vesz részt;

– magas szintű angol nyelvtudással vagy a célország nyelvének legalább társalgási szintű ismeretével rendelkezik.

A pályázatokat 2019. október 31-ig várják.

További tájékoztatást a diaszpóra@katolikus.hu e-mail címen kérhetnek az érdeklődők.

(MKPK Titkárság)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.